

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและการบริการอย่างต่อเนื่อง แต่ได้มีการพัฒนาจำกัดอยู่เฉพาะประชาชนบางกลุ่มเท่านั้น ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในชนบทและกลุ่มธุรกิจเป็นอันมาก รวมทั้งการให้ความสำคัญของวัตถุนิยมมากขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นอย่างมาก คุณภาพชีวิตจึงเป็นเรื่องสำคัญมากของบุคคลและสังคมในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นความสำคัญระดับตนเองและครอบครัว คือ การมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ สุขภาพอนามัย ไม่เจ็บป่วย ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายส่วนตน และสามารถประกอบอาชีพการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดี ครอบครัวยุ่งุ่น ไม่มีปัญหา และความสำคัญระดับสังคม และประเทศชาติ เมื่อประชากรในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดี ย่อมทำให้คุณภาพชีวิตในสังคมและประเทศดีขึ้นด้วย แต่ทั้งนี้ รัฐต้องมีนโยบายที่จะเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร เช่น สภาพแวดล้อม การศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ของประชากร เป็นต้น (เพ็ญศรี เปลี้นขำ. 2542 : 293)

คุณภาพชีวิตในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งได้มีการประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2550 เป็นต้นมา เนื้อหาสาระในมาตราต่าง ๆ ในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชากรถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญดังกล่าวปรากฏในมาตรา 78 มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 84 และมาตรา 85 ทั้งนี้ อาจแยกบทบัญญัติที่ให้รัฐดูแลคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550. 2550 : 22 - 27)

1. คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน ในความหมายถึงการที่ประชาชนมีงานทำโดยที่มีความพึงพอใจในงาน/อาชีพในด้านความมั่นคง มีความก้าวหน้าของงานที่ทำ ตลอดจนมีความพึงพอใจพอใจในรายได้ สภาพแวดล้อมในการทำงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 84 ว่ารัฐต้องดำเนินการส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ กู้มครองแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้มีงานทำมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

2. คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ในความหมายถึงการที่ประชาชนมีครอบครัวที่มีความพึงพอใจเกี่ยวกับความผูกพัน การช่วยเหลือและความรับผิดชอบต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งในด้านจิตใจและวัตถุ ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ (1) กู้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา ปรุ้มวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งตนเองได้

3. คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด ในความหมายถึงการที่ประชาชนมีภาวะของสุขภาพกายที่แข็งแรงและมีสุขภาพจิตที่ดี ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ โดยใน (2) มีความว่า ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สภาวะที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ส่วนในด้านสุขภาพจิต ในด้านศาสนา กำหนดไว้ในมาตรา 79 ว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

4. คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม ในความหมายถึงการที่ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่ได้มีความรู้สึกรับผลกระทบจากมลภาวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริเวณที่อยู่อาศัยและในชีวิตประจำวัน ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 85(5) ว่า ส่งเสริม บำรุงรักษา ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน

5. คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง ในความหมายถึงการที่ประชาชนได้รับการบริการที่ดีของภาครัฐในด้านการศึกษา คมนาคม สาธารณสุข สาธารณูปโภคต่าง ๆ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งความพึงพอใจในด้านราคาสินค้าอุปโภค บริโภค และสาธารณูปโภคที่เป็นอยู่ด้วย ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 ในเรื่องนี้อยู่ในมาตรา 78 (3)

และ 84 (1) โดยมีความดังต่อไปนี้ มาตรา 78 (3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พึ่งตนเองและตัดสินใจกิจการของท้องถิ่นได้เองส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขโลก และสาธารณสุขการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น และมาตรา 84 รัฐต้องดำเนินการตามแผนนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้ (1) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจกรรมที่มีลักษณะแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือจัดให้มีสาธารณสุขโลก

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคือ การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น หน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในระดับล่าง หรือชุมชนมากที่สุด และเมื่อมีการถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. กำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่ต้องปฏิบัติ และงบประมาณเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ซึ่งภารกิจเหล่านั้นเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน เช่น การจัดสร้างสาธารณสุขโลกสาธารณสุขการ การสังคมสงเคราะห์ การสาธารณสุข การจัดการทางการศึกษา การจัดสร้างสาธารณสุขโลก การผังเมือง การโบราณสถาน การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดเก็บรายได้ เพื่อนำมาพัฒนาความเจริญในพื้นที่ นอกจากนี้ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาค ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น (วุฒิสาร ตันไชย, 2555 : ออนไลน์)

แนวคิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต ถือว่าเป็นสิ่งที่ควรกระทำเนื่องจากคุณภาพชีวิตเป็นเรื่องสำคัญมากของบุคคลและสังคมในปัจจุบัน ได้แก่ 1) ความสำคัญระดับตนเองและครอบครัว คือ การมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ สุขภาพอนามัย ไม่เจ็บป่วย ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายส่วนตน และสามารถประกอบอาชีพการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดี ครอบครัวอบอุ่น

ไม่มีปัญหา 2) ความสำคัญระดับสังคม และประเทศชาติ เมื่อประชากรในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดี ย่อมทำให้คุณภาพชีวิตในสังคมและประเทศดีขึ้นด้วย แต่ทั้งนี้รัฐต้องมีนโยบายที่จะเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร เช่น สภาพแวดล้อม การศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ของประชากร เป็นต้น ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตจึงมี 2 แนวทาง คือ แนวทางหลักที่ 1 การพัฒนา “เชิงรุก” มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการพัฒนา ทั้งด้านทรัพยากรมนุษย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และมีการปรับปรุงโครงสร้างการผลิต และการบริการ เพื่อลดต้นทุนสร้างการผลิตซึ่งจะสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ดียิ่งขึ้น แนวทางหลักที่ 2 การพัฒนา “เชิงแก้ปัญหาในอดีต” มีการกระจายความเจริญ และสร้างความเป็นธรรมเพื่อให้กลุ่มคนที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมได้รับประโยชน์จากการพัฒนามากขึ้น (ศิริ ฮามสุโพธิ์. 2536 : 34)

ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สำคัญในปัจจุบัน คือ ปัญหาด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือการจัดการท้องถิ่นหรือบ้านเมือง ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านจิตใจในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข (อนุชาติ พวงสำลี และอรทัย อาจอ่ำ. 2539 : 12)

นอกจากนี้ในการปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมีหลายรูปแบบ มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งประเทศ และโดยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้มีการถ่ายโอนการให้บริการสาธารณะและงบประมาณลงไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก ทำให้ท้องถิ่นมีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชน ดังนั้นการถ่ายโอนอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นการให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วม ในการบริหารงบประมาณที่ท้องถิ่นได้รับ และการจัดการงบประมาณสู่ท้องถิ่น ที่ผ่านมากความต้องการของท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่มักมีมากกว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรร แนวทางของการถ่ายโอนภารกิจของรัฐให้แก่ท้องถิ่น ได้มีการกำหนดความหมายของภารกิจที่ถ่ายโอน และหลักการทั่วไปในการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องเร่งกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาองค์การให้ชัดเจน มีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ซึ่งแต่ละท้องถิ่นก็จะมีแตกต่างกันไป แต่สิ่งที่เหมือนกันคือ การจัดบริหารของทุก ๆ ท้องถิ่นก็เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นให้มากที่สุด

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนเป็นหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นมา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลสามเรือน ในรอบปีที่ผ่านมาการบริหารโดยนายก องค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างหลากหลายให้กับประชาชน ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านคมนาคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และ ด้านการเมือง ซึ่งในแต่ละด้านนั้นทางองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนได้เปิดโอกาสให้ประชาชน ได้เข้าร่วมเสนอความต้องการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาผ่านเวทีประชาคมทุกครั้ง ซึ่งจะ เห็นได้จากการจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการนำข้อเสนอแนะของประชาชนมา ประกอบการจัดทำงบประมาณ และการที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนได้รับทราบถึงปัญหา และความต้องการของประชาชนโดยตรง จะสามารถทำให้การแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิตกระทำ ได้อย่างถูกต้องและนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ เมื่อนำปัญหาและความต้องการของประชาชน ไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาและดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความ สนใจที่จะศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลสามเรือน เพื่อเป็นแนวทางในการนำข้อมูลความคาดหวังไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลสามเรือน
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลสามเรือน
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนกับความคาดหวัง ของประชาชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน

ความสำคัญของการวิจัย

คุณภาพชีวิตมีความสำคัญต่อการพัฒนา โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ พยายามพัฒนา สนับสนุนให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี การรับรู้ถึงความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนเป็นแนวทางนำไปสู่การปฏิบัติการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชนได้ตรงกับความต้องการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ เขตตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน ซึ่งประกอบด้วย

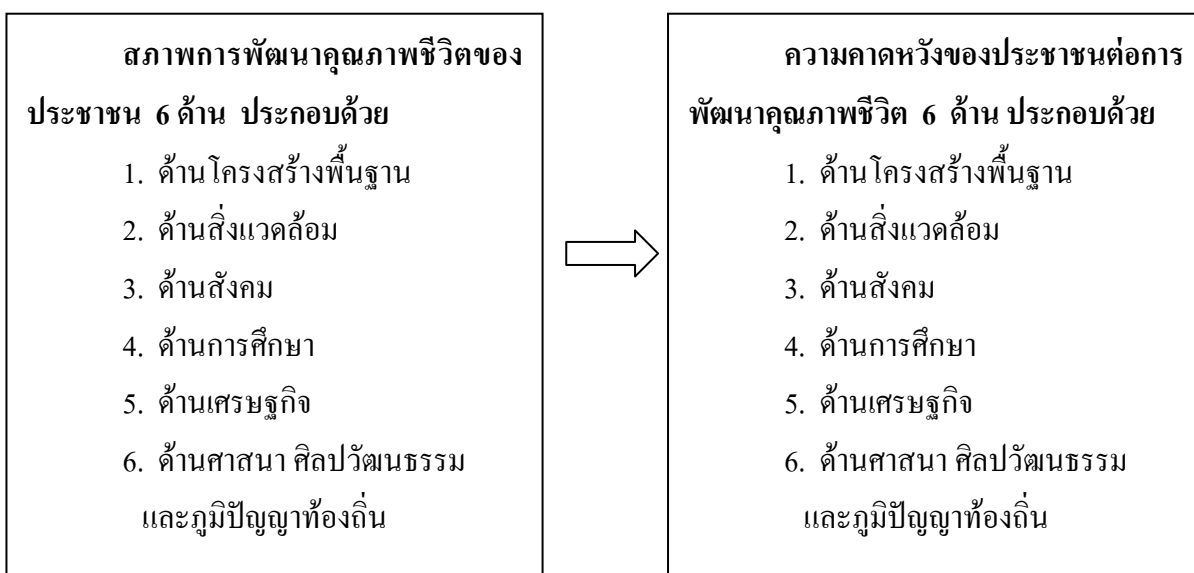
ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สภาพการพัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชน ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาคูณภาพชีวิต ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ทำการวิจัยระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับการมีชีวิตที่ดีและมีความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนซึ่งประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. การพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง การพัฒนาและเสริมสร้างคุณสมบัติทั้งปวงของกายและจิตที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. ความคาดหวังต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับคะแนนความรู้สึก ความคาดหวังหรือต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนปฏิบัติงานในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

3.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ซลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา โทรคมนาคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนได้ให้บริการแก่ประชาชน

3.2 ด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การปฏิบัติงาน การดำเนินงาน การพัฒนา และการสนับสนุน การแก้ไขปัญหาหลากหลายต่าง ๆ และการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน

3.3 ด้านสังคม หมายถึง การป้องกันและรักษาส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน การพัฒนาจิตใจของประชาชนให้มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน

3.4 ด้านการศึกษา หมายถึง การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงทุกคนทุกกลุ่มที่อยู่อาศัยขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน

3.5 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี สร้างอาชีพให้กับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน

3.6 ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การส่งเสริมและการจัดกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของไทย และการส่งเสริมความรู้ความสามารถภูมิปัญญาของท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน

4. สภาพการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับคะแนน การปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือนในการพัฒนา ปรับปรุง สนับสนุน การ

ดำเนินงาน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

สมมติฐานการวิจัย

สภาพการพัฒนาคูณภาพชีวิตกับความคาดหวังต่อการพัฒนาคูณภาพชีวิตในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน มีความแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพการพัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน
2. ทำให้ทราบความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาคูณภาพชีวิตในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาด้านการพัฒนาคูณภาพชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน ได้อย่างตรงกับความต้องการของประชาชน